

מופץ
ב-17,000
עותקים

דרך הבעל שם טוב

גיליון לשבת קודש | מאת הרב שי עמרי שליט"א

עפ"י דרכו של הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א

העלון מוקדש לרפואת:

נעמי בת פנינה
איילה חן בת אודליה
רוחמה חנה בת חיה שרה
יגל שמעון בן תהילה
בתושח"י

העלון מוקדש לעילוי נשמת:
מיכאל בן מרגלית ז"ל

חברותא לדרך

פנינים על הפרשה

חודש אלול - לגלות את האור מתוך החושך

הפרשה שבדרך כלל פותחת את חודש הרחמים והסליחות מוסרת לנו מסר: חודש אלול, אחרי כל מעברי השנה שעברנו, אמנם צריך לירא, אבל יותר מכל להכיר שזה חודש של רחמים ואהבה של בורא עולם כלפינו.

"אני לדודי ודודי לי" - ומדוע הדימוי הוא שהקב"ה כדוד ולא כאב?

הדגש על דוד הוא שהוא מחפש כמה שיותר להרעיף אהבה "בקשתי את שאהבה נפשי" ובגלל שהחודש הזה הוא גילוי של רחמים ואהבה, בו הוא פותח אצל כל יהודי את מחשכי ליבו ומאיר לו אותם.

ראה - האר.

אומר המדרש: "נר מצוה ותורה אור". "נרי בידך, נר בידך". הנר, מלשון האור, נמצא בתוכך - רק תגלה אותו מתוך החשיכה. מתוך הטבעים הרעים תמצא את ה'. בכעס, בעצלות - ותקרא אליו: **אבא, אני חסר אוניס בלעדיך**, בגישה של חוס וחמול עליי, ותזכה אותי שאותן מידות רעות שיש בי תהפוך אותן לאור גדול.

"והיושבים בחושך ראו אור גדול".

המסר הוא: ה' אומר לכל יהודי - כמה הייתי איתך כל השנה הזו, כמה נכשלת, ואף על פי כן לא התייאשתי ממך, כי אני מכיר אותך. אבל המטרה היא שמכוח הכרת האמת תילחם, תבקש רחמים ותנצל את החודש הזה בפרט לתפילה, כמו עני בפתח, כי זה זמן מסוגל יותר.

התורה כותבת שהברכה והקללה תלויות בשמיעה: "אם תשמעו" - ברכה, ואם לא תשמעו - ההיפך, חס ושלום.

יש ביהודי כוח הבחירה לשמוע מה ה' רוצה ממנו. וברגע שיש לו **נפילה והוא לא מתרסק, אלא שומע ומתפלל:** "השם תזכה אותי להבין מה אתה רוצה שאתקן?" - "ובזה הוא מכיר מהי מציאות האדם בלי ה', ואת התלות המתמדת ברחמי.

ובזה גופא מתקיים: "ייהפוך ה' אלוקיך לך את הקללה לברכה", כי הגעת לשמוע, דווקא בתוך הנפילה, את נקודת האור שרצינית ממך בתוך החושך.

**שבת שלום
הר' נריה קטרי**

מדור זה נכתב ע"י אברכי כולל 'דרך הבעל שם טוב', כי תורה אמיתית לא נשארת רק בבית המדרש - היא הולכת איתך לכל מקום

בחסרונותיו ולומד מהם את מציאותו, הוא "מיישר" את החיסרון והופך את החלל הזה לכלי קיבול לאור ה'.

נתינת הכבוד לאחר

כי יכרית ה' אלוקיך את הגויים (יב, כט)

אומר מדרש תנחומא: "אמר להם הקב"ה לישראל: חייכם, אני עושה מלחמותיכם, ומכתיב [וכותב] עליכם שאתם הרגתם אותם! הקב"ה עושה את המלחמה ונותן עטרה לישראל... שנאמר 'משה עבד ה' ובני ישראל היכום'" (יהושע יב, ו).

היות ונצטוונו ללכת בדרכיו של ה', אנו לומדים מכאן הנהגה נפלאה שאנו יכולים לנהוג בה: גם כשזכית להצלחה או עשית פעולה טובה, אל תזקוף אותה לעצמך. התורה מדריכה אותנו לתלות את ההצלחה בגורם נוסף, להכיר תודה ולהעביר את אור הזרקורים למישהו אחר.

כאשר אדם מפרגן לך על הישג מסוים, הנטייה הטבעית היא להתעטף בכבוד הזה. אולם, הדרך הראויה היא "להחזיר" את הפירגון: לומר לשני "זה בזכותך", "אתה היית ההשראה שלי" או "למדתי את זה ממך", כפי שהקב"ה "מכתיר" אותנו בהצלחות שלו, כך עלינו לדעת לחלוק את ההצלחות שלנו עם הסובבים אותנו.

דוגמה מובהקת להנהגה זו אנו מוצאים אצל **רבי עקיבא** לאחר עשרים וארבע שנים של לימוד תורה מחוץ לביתו, הוא חזר לביתו מלווה בעשרות אלפי תלמידים. ברגע השיא, כאשר כולם נשאו אליו עיניים, הוא לא השאיר את התהילה לעצמו. הוא הצביע על אשתו רחל ואמר לתלמידיו משפט שנחרת לדורות: "שלי ושלכם - שלה הוא". רבי עקיבא לימד אותנו שגדולתו של אדם נמדדת ביכולתו לא להשאיר את הכבוד אצלו, אלא לכבד את השני ולתת לו את עטרת הכבוד, כפי שה' נוהג איתנו ונותן לנו את הכבוד שמגיע אך ורק לו.

ליישר את ההרים והבקעות

כי ירחיב ה' אלוקיך את גבולך (יב, כ)

חז"ל שואלים במדרש רבה (פרשה ד פיסקא יא), כיצד ניתן לומר שארץ ישראל תתרחב לעתיד לבוא, הרי גבולות הארץ ידועים וברורים, ולא ניתן לשנותם.

המדרש אומר בשם רבי יצחק, שארץ ישראל, במצבה הנוכחי, מלאה בהרים ובקעות המצמצמים את פני השטח הגלויים שלה. לעתיד לבוא, הקדוש ברוך הוא עתיד "ליישר" את פני הקרקע ולהפוך את הארץ למישור. באותה שעה, תתגלה ארץ ישראל במלוא היקפה הגדול והרחב, ולא יתווסף בה שטח חיצוני כלל.

בספרים הקדושים מבואר ש"ארץ ישראל" אינה ארץ ככל הארצות. היא משפיעה רוחניות ואמונה על יושביה, כמו שכתוב בתהלים (לז) "שכן ארץ ורעה אמונה". ומכיון שארץ ישראל עניינה השפעת אמונה וקדושה, ניתן לומר שהמדרש מלמד כאן מסר עוצמתי לכל יהודי המחפש להתקדש ולצמוח באמונה ועבודת ה'. המדרש מציין שארץ ישראל עתידה לגדול ולהתרחב, אך האורך והרוחב העתידיים כבר נמצאים ומקופלים בה. כך, כל יהודי ששואף לגדול ולצמוח צריך לדעת שלא נדרש ממנו "לייצר" כוחות חדשים, אלא רק לגלותם בתוכו. כל יהודי נושא בתוכו מטמון עצום של אוצרות רוחניים, ותפקידו הוא להוציאם מן הכוח אל הפועל.

המדרש מגלה לנו שהדרך לגלות את הכוחות הטמונים בנו היא על ידי "יישור ההרים ובקעות". ההרים מסמלים את הגאווה של האדם, ועל ידי שהאדם "מיישר" את גאוותו, חי בהכנעה ומנמיך את עצמו, הוא זוכה לגלות את האורות הרוחניים שקיימים בו.

"בקעות" מסמלות את החסרונות והנקודות הבעייתיות שבאדם, וכאשר אדם מכיר

לע"ז: הודיה בת עידיה | נועם בן ארז וענבה | יוחאי חי בן מרים הי"ד | שלמה בן ברכה ברטה | יונה נגמה בת שמעה | שרה בת מרים | שרה בן שרה | אשר בן אילנה ז"ל | לזיווג הגון: נועה ירין לוי הי"ו

זמני השבת			
חז"ל	ניסח	יצאה	ר"ת
20:58	20:06	19:16	ח"פ
20:55	20:03	19:13	תל אביב
20:57	20:05	18:55	ירושלים
20:55	20:04	19:14	באר שבע

התמודדות עם נפש האדם
מודעות פנימית,
התמודדות והעצמה

חינוך ילדים
כלים מעשיים
לאתגרי הדור

שלום בית
בניית הבית היהודי
עם הנגשת כלים מעשיים

ייעוץ והדרכה בדרך הבעש"ט

לפרטים ותיאום פגישה עם הרב שליט"א: 055-9814913

המבט על חצי הכוס הריקה

"ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" - בכל יום יש ברכה ובכל יום יש קללה. אין יום שהוא רק ברכה ואין יום שהוא רק קללה, אלא זה מעוררב - שעה ככה וחצי שעה ככה. לומר "אנחנו בשבוע חיובי" זו טעות כי גם בשבוע הכי חיובי יש משהו שלא ימצא חן בעיניך או שלא הסתדר לפי התוכניות שלך וזה יגרום לך לאכזבה או חוסר מצב רוח.

אבל מה החידוש? "ראה". כשיש לאדם ברכה הוא פותח עיניים גדולות לראותה. אולם, מה קורה כשבאה לאדם קללה בצורת כאב? הוא מנסה להסית את העיניים ולא מוכן לראות אותו כי הוא רוצה לראות רק את הטוב.

"ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" - תראה לא רק את הברכה, אלא גם את הקללה. העולם אומר "תסתכל על חצי הכוס המלאה" ומה עם חצי הכוס הריקה? עליה לא צריך להסתכל? בפרשתנו התורה מלמדת אותנו להסתכל על כל המציאות כפי שהיא ולא להעלים עין.

מובא בקהלת "ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה" ביום טובה היה טוב משמעו שיש לך יום של טובה - תהיה שם, תינהג ממנה ותשמח ואילו ביום רעה - ראה.

ראשית כל, התורה מלמדת אותנו לא להעלים עין, אבל כתוב כאן עוד יסוד חשוב ומעניין והוא להתבונן מה טמון במציאות שנקלעת אליה, מה ה' רוצה ללמד אותך ברע שעובר עליך.

נקוט דוגמא: חס וחלילה, חס ושלוש נפטר לבן אדם קרוב משפחה. יש אנשים שיעודדו את האב ויגידו לו: "הוא בטח נמצא בגן עדן, הוא נהנה וטוב לו, הוא השאיר נכדים וילדים, הכל טוב ברוך השם. הוא נהנה מהחיים ועכשיו הוא נהנה בגן עדן, אין לך מה להצטער ולבכות".

מוכרים סיפורים ומעודדים ומורחים את המצב. רבותי, לא כך מנחמים אבלים.

דוגמא נוספת, יש אנשים שבאים לבקר חבר שנפצע בתאונה והרגליים שלו מרוסקות. הם אומרים לו: "קטן עליך, אתה תצא מפה

עוד שבועיים בירון".

אבל עכשיו הוא נמצא עם רגליים מרוסקות, עכשיו הוא נמצא ביום רעה והעולם משכנע אותו שהכל טוב? הוא עכשיו בכאב, הוא שבור ומרוסק.

ראה אנוכי נותן לפניכם היום - החוכמה היא להתמודד עם מה שקורה היום, כאן ועכשיו, ולא עם מה שיהיה אחר כך. אי אפשר ללמד אנשים להתמודד עם המציאות בניסיון לברוח ממנה, אלא צריך להסתכל לה ישירות בעיניים. אסור לעצום עיניים - החיים מורכבים גם מברכה וגם מקושי, גם מכאב וגם מצרות. עם המציאות הזו צריך להתמודד, פנים אל פנים.

על כן, לאבד אדם יקר זהו כאב שאין כדוגמתו

החוכמה היא להתמודד עם מה שקורה היום, כאן ועכשיו, ולא עם מה שיהיה אחר כך. צריך להסתכל למציאות ישירות בעיניים

(מתוך השיחה)

והאובדן הוא בור עצום בלב. ברגעים כאלה, הדבר האחרון שאבל צריך לשמוע הן קלישאות כמו: "יהיה בסדר" או "הזמן מרפא", הוא לא רוצה שינחמו אותו במילים ריקות, לכן מה שהוא באמת צריך לשמוע זה: "אני איתך בצער הזה. אני מבין את הכאב שלך". הניחום האמיתי הוא פשוט להיות שם איתו בתוך הכאב, בלי להבטיח הבטחות שווא.

התורה מלמדת אותנו לא להעלים עין מהכאב, אבל כן לעשות איתו עבודה וללמוד ממנו. כיצד? לשאת תפילה לה': "ה', תזכה אותי ללמוד מהכאב שיש לי את אפסיותנו, כמה אנחנו תלויים בך, שאלמד מזה את צער גלות השכינה, שאלמד מזה שאתה קורא לי ואתה רוצה שאני אתקן משהו ותראה לי מה אתה רוצה שאני אתקן". הרי ה' עושה את הטוב ואת הרע, לכן אם זה מאת ה' - ה' רוצה להעביר לי פה מסר.

אנוכיות

מובא בפסוק: "ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה" הברכה והקללה תלויים כמה אנוכיות יש באדם. אדם מלא אנוכיות יקבל כאבים בהתאם, כדכתיב: "משפיל גאים עדי ארץ".

אדם שהוא יהודי פשוט אז החיים שלו יהיו רגועים ושלווים.

אם כן, מה משפיע על האדם אם יקבל ברכה או קללה? האנוכיות שלו, דהיינו הגאווה שבו, ה"אני" שלך עושה לך את הצרות והכאבים.

אומר הבעל שם טוב הקדוש שכל הבעיות של האדם מגיעות מהגאווה.

בבית שיש בו הרבה אנוכיות יהיו גם בעיות בשלום בית, בחינוך ילדים, בעיות בפרנסה ובעיות אמונה. זו נקודה כל כך יסודית וחשובה. מחד גיסא,

להסתכל על כל הטוב שבחיים, אולם יש גם להסתכל על הרע כי יש כאב, יש צרות והעניין הוא ללמוד מהן ולעבוד איתן.

יש לי חברים שבנם בן ה-4 וחצי נמצא בבית החולים וההורים מפחדים מהטיפולים שבנם אמור לעבור.

אמרתי להם שיש להם פה עבודת קודש:

ראשית כל, עבודה על הפחד: "אבא, תזכה אותנו ללמוד מהפחד שיש לנו על הילד שכן נזכה לפחד ממך".

שנית, "ה', תזכה אותנו ללמוד מהצער שיש לנו מה אנחנו צריכים לתקן".

ועבודה שלישית, "אבא, תזכה אותנו ללמוד מהמצב הזה שאנחנו מציאות של חסרי אונים בלעדית".

לפניכם סיפור הממחיש את המסר, אמא צעירה איבדה את בנה בן השנתיים בלבד. במהלך ימי השבעה, כשהמנחמים הגיעו שבורים ומזועזעים, הם פגשו באם שמקרינה עוצמה בלתי רגילה. היא חזרה שוב ושוב על המשפט: "הכל מאת ה' והכל לטובה, ה' נתן ה' לקח, אנחנו אנשים מאמינים וחזקים, לא צריך לבכות..." כל מי ששמע אותה נדהם ואמר: "וואו, איזו אישה חזקה, איזו גיבורה, איזו אמונה חזקה יש לה".

שנה לאחר מכן, קיבלתי ממנה שיחת טלפון. האמא הזו, שנחשבה בעיני כולם לגיבורה וחזקה הייתה מרוסקת לרסיסים.

מה קרה שם? בזמן שהכאב היכה בה, היא בחרה שלא לעבוד איתו. היא לא עיבדה אותו, לא בכתה אותו, אלא פשוט התעלמה ממנו במסווה של "הכל טוב" ושהילד במקום מוגן. אנשים לפעמים מאבדים את האיוון וחיים בצורה עקומה, הם מתעלמים מהכאב במקום לעבוד איתו.

אני רוצה ברשותכם לעבור לנקודה הבאה.

בהמשך הפרשה התורה כותבת שכשנגיע לארץ ישראל יהיה מותר להקריב קורבנות רק בבית המקדש. כל עוד ואין בית מקדש אפשר להקריב בבמות, אבל ברגע שה' יבחר את מקום בית המקדש יהיה אסור להקריב מחוץ לבית המקדש. איפה בית המקדש ייבנה?

"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוהיכם מכל שבטיכם לשים את שמו שם" - יהיה מקום שה' יבחר ורק שם יהיה מותר להקריב. אבל איך נדע איפה המקום? "לשכנו תדרשו ובאת שמה".

אומר המלבי"ם - "לשכנו תדרשו וכו' למד להם שלא יגלה ה' סודו ע"י נביאיו הוודיעם מקום הנבחר רק אם ישתדלו בזה וידרשו אחריו ואז יערה עליהם רוח ממרומים אחרי ההכנה הראויה", דהיינו יש לדרוש ולחקור ואחר לשאול את הנביא איפה המקום אשר יבחר ה'. עכ"ל.

הקב"ה לא אמר מראש שבית המקדש יהיה בירושלים, אלא לדרוש ולחקור ואחר לשאול את הנביא איפה המקום אשר יבחר ה' לשכנו. היינו, אתה רוצה לדעת איפה תהיה השכינה? תדרוש, תחפש, תחקור, תשאל ותבדוק.

כל מה שחשוב לכם במספר טלפון אחד:

קו השיעורים העולמי של דרך הבעל שם טוב:
03-30-90900 | 1700-111-090 ללא פרסומות

מענה אנושי, הקדשת העלון ולתרומות:
בטלפון 055-9814913 ©
בימים א'-ה' בין השעות 8:00-15:00

לקבלת העלון למייל:
office@baderech.co.il

להזמנת הרב לשיעורים

חייגו: 055-9814913 ©

מטון
נושאים
לפחיתתכם:

אמונה | שלום בית | חינוך ילדים | תקשורת בין אישית | נפש האדם ועוד...

מטיפלת
רגשית

052-5732470

קשורה משמחנת!

חזרה הסליחות

בביאור "הדרך אל הלב"

- זמין עכשיו לרכישה -

30
באקד!

להזמנות

ורכישת כמויות חייגו:

055-9814913

קריעת ים סוף?

התשובה היא, אם תמצא את אשתך בקלות מבלי להילחם עליה או להתאמץ - לא יהיה פה קשר אמיתי, אתה לא באמת תעריך אותה. לכן כל פעם שרוצים להקים בית יש קשיים כי רק הקושי והמאמץ גורמים לך להעריך את מה שהשגת.

מדוע הילדים שלנו לא מעריכים את מה שאנחנו עושים בשבילם? כי אנחנו לא נותנים להם להתאמץ. היום, הילד עוד לא מסיים לבקש - והוא כבר מקבל. הוא רק שואל 'אבא, יש לך כסף בשבילי?' ובטרם הספיק לומר את הסכום, המזומן כבר אצלו ביד. כך גדל ילד שאוחז שהכל מגיע לו. שהכול ניתן בקלות ובמהירות, אין שום סיבה שהם יפתחו הערכה כלפי הנתינה שלנו.

חז"ל אומרים: יש שלושה שהגישה מולם היא "שמאל דוחה וימין מקרבת" - יצר, תינוק ואשה. תינוק הכוונה לילד שלך. ננקוט דוגמא, הבן שלך פונה אליך בבקשה:

- אבא?
- כן, מותק.
- אתה יכול בבקשה לקנות לי אופניים?
אני לא יכול כל פעם לנסוע לבית הספר באוטובוס...
- אני צריך לחשוב. תן לי לבדוק עם אמא אם מגיע לך.
- אבא, מה קרה, סך הכל אופניים.
- מותק שלי, תן לי לבדוק.
- מתי תהיה תשובה?
- אני אדבר עם אמא ונחשוב.
- יואו כמה זמן לוקח לכם לחשוב?

- אוקיי, אנחנו חושבים.
האב גרם לילד לעבוד על האפיק והסבלנות.

באותו האופן כך גם מול היצר הרע - בא לך לאכול גלידה, מה עושים? מתאפקים. ממתנים חמש דקות ומתגברים על התאוה כך כשתאכל את הגלידה - תיהנה ממנה פי כמה וכמה וגם הברכה שלך "שהכל נהיה בדברו" תהיה ברכה כראוי.

לכן הקב"ה לא מגלה לנו היכן יהיה משכנו של בית המקדש על מנת לייקר אותו בעינינו. זאת הסיבה שהקב"ה דורש מאיתנו לחפש, לחקור, לשאול, להתייעץ כדי לגלות את משכנו כי כשבסוף נגלה את מקומו - נזכה להעריך אותו. לאור כל זאת, יש כאן נקודה חינוכית ממדרגה ראשונה ונקודה חשובה לשלום בית ולעבודת ה'.

שבת שלום

נשאלת השאלה, למה הקב"ה לא יכול לתת לנו את הכתובת המדויקת איפה הוא רוצה שנבנה את בית המקדש? למה לסבך לנו את החיים?

אני חושב שכתוב כאן את אחד היסודות הענקיים והיפים ביותר. כשאנחנו מקבלים משהו בקלות, בלי מאמץ, אנחנו נוטים שלא להעריך אותו. לעומת זאת, כשנלחמים על מטרה, מזיעים ומתאמצים עבורה - הערך שלה בעינינו עולה לאין שיעור.

קחו למשל ילד שקיבל מהוריו אופניים חדשים ליום ההולדת, מבלי שבכלל ביקש או התאמץ עבורם. תוך שבוע האופניים כבר מפורקים: השרשרת נפלה, הגלגלים עקומים, והתשובה שלו היא: "רק בדקתי, זה נתקע במדרכה ונשבר". למה זה קורה? מפני שדבר שבא בקלות, נעלם בקלות כי אין השקעה אישית, אין חשיבות ואין שמירה על הקיים.

את התובנה הזאת זכיתי לראות באחת משכנותי. מדובר באם ברוכת ילדים, שגידלה משפחה גדולה ומפוארת. כמעט כל ילדיה מוצלחים ובעלי הישגים, אך ילד אחד נולד עם מוגבלות שכלית והתפתחותית קשה. הוא נשאר תלוי בה לחלוטין, עד כדי כך שהיא נאלצה לחתל אותו ולדאוג לכל צרכיו הבסיסיים עד שהגיע לגיל ארבעים. בגיל 42 הוא נפטר לא פעם, כששאלנו אותה: "מכל הילדים המוצלחים והנפלאים שלך, את מי את הכי אוהבת? את הבן הבכור הדיין? את הבת המוצלחת?" "בלי להסס היא ענתה: "דווקא אל הבן המוגבל הייתי מחוברת ומקושרת יותר מכולם".

כשניסינו להבין איך זה ייתכן - הרי הוא דרש ממנה כל כך הרבה, השמיע קולות מוזרים והתנהג בצורה שגרמה לה לא פעם למבוכה ברחוב - היא הסבירה את הסוד הפשוט: "עליו נלחמתי הכי הרבה. בו השקעתי יותר מכולם, הכי התאמצתי והתרוצצתי ונקרעתי ונלחמתי בשבילו, הייתי קמה בשבילו בלילות. כשאתה נלחם על משהו ומשקיע בו את כל הישיות שלך, אתה פשוט אוהב אותו יותר".

הילד שלא עושה בעיות זוכה לאהבה, כמובן. אבל הילד שהצריך ממך את כל כוחות הנפש שלך - הוא זה שנכנס הכי עמוק ללב.

כתוב בחז"ל: "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף", דהיינו הקמת בית בישראל קשה כמו קריעת ים סוף.

מכאן עולה השאלה, מדוע מציאת הזיווג קשה כקריעת ים סוף? למה ה' ברא את העולם כך שעד שתזכה להקים את המשפחה שלך - יהיה לך קשה כמו

כולל ערב
של דרך הבעש"ט

אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו ללימוד
באוירה מרוממת

בית המדרש "פני אהרון", רחוב האדמו"ר מקוצק 20, בני ברק
ימי פעילות: א' - ה' | 21:00-22:30

כיבוד
ושתייה חמה
בשפע!

בואו תהיו שותפים

זכות התורה הטהורה יכולה להיות שלכם!
אנו מעניקים אפשרות להקדיש את לימוד הערב

• רפואה שלמה • עילוי נשמת
• קיריים • שפע ופרנסה

הפכו את התורה של הכולל -
למגן האישי שלכם ושל משפחתכם.

לפרטים על מסלולי ההקדשה
052-2258276

סְכִּין שֶׁל מִצּוֹה

בעיר בעלזא היה לצדיק הקדוש רבי יהושע אוצר מיוחד מאד – סכין של ברית מילה שקבל בירשה מאביו הקדוש.

החסידים ידעו כמה הרבי מכבד כל דבר שהיה שייך לאביו, ולכן היו בטוחים שתמיד ישתמש דוקא בסכין הזאת.

אבל יום אחד שמו לב לדבר מפתיע כאשר הרבי הלך לערוך ברית מילה, הוא לא השתמש בסכין הישנה שקבל מאביו, אלא בסכין חדשה שהכין במיוחד.

החסידים התפלאו מאד.

אחד מהם אָזַר אֶמֶץ וְשָׁאַל "רבי, אם הסכין הזאת שייכת לאביכם הקדוש, למה אינכם משתמשים בה?"

חיוך הרבי וענה להם:

"בתורה מספר שכאשר בני ישראל נכנסו לארץ ישראל, אמר הקדוש ברוך הוא ליהושע:

'עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל'.

הרבי המשיך ואמר:

"וכי לא היו כבר סכנים מימי משה רבנו? מדוע היה צריך יהושע להכין חדשים?

אלא שמצוה צריכה להעשות בכלי טוב, יפה, חד וחלק.

וכשמדבר במצוה – לא מסתפקים בזה שהכלי יטון וקדוש או שהיה שייך לצדיק גדול. צריך לדאוג שהוא יהיה הכי טוב שאפשר."

החסידים הקשיבו בהתרגשות.

וגז הוסיף הרבי:

"וידאי שאני מכבד מאד את הסכין של אבי הקדוש, אבל בשביל מצות ברית מילה צריך להשתמש בכלי המתאים והטוב ביותר."

משה.

אשתו חשבה רגע והציעה רעיון גאוני: "תקשיב טוב. אתה תמשיך להכין בלב שלך רק חביתות. אבל מה אכפת לך לתת לבורא עולם להכין דברים אחרים דרךך? בכל פעם שתבשל משהו חדש, תאמר שזה לא אתה – אלא ה' עושה את זה דרך הידים שלך."

משה חשב על כך ואמר: "זה רעיון טוב."

משה מצא עבודה חדשה במוסד לילדים בעלי מוגבלויות (חרשים ועורים). ביום הראשון הוא הכין להם ארוחת בקר של חביתות. בצהריים, ילד קטן בן עשר שלא ראה ולא שמע, נגש למטבח, תפס למשה את היד ולא הרפה. הילד לקח אותו למנהל וצעק: "נמאס לנו, כל היום מביאים לנו רק חביתות."

המנהל פנה למשה: "משה, אתה מוכן לקבל בקרת? אנחנו חייבים גוון עבור הנשמות המיוחדות האלו."

הפעם משה לא ברח. הוא נזכר בעצתה של אשתו ואמר למנהל: "תקשיב טוב, אני לא משתנה! אני מכין רק חביתות. אבל מהיום – ה' יכין דרכי שניצלים ופירה."

משה חזר הביתה ובקש מאשתו שתלמד אותו להכין מגון רחב של מטעמים. למחרת בבקר הוא הכין חביתה, בצהריים ה' הכין דרכו שניצלים מעולים, ובערב – פירה רך וטעים. הילדים היו מאשרים ומרצים עד הגנ!

המנהל קרא לו ואמר בשמחה: "משה, הילדים ספרו לי על האכל הטעים והמדחים. אני רואה שהשתנית. ומשה חסא, עם חיוך גדול על הפנים, השיב: "אני? אני לא השתנית. אני עדיין מכין רק חביתות ולא מוכן שיגירו לי... כל הגוון והמאכלים הטעמים האלו? זה לא אני, זה בורא עולם שמבשל ומכין דרכי."

משה זכה לסדר את המחשבה שלו, למד להקשיב, להתקדם ולהצליח בגדול. ברנע שהבין ששום דבר אינו שלו, והכניס את הקדוש ברוך הוא לתוך החיים והמעשים שלו – הוא עשה חיל.

שבת שלום

סיפור 71

חֲבִיתָה בְּכָל יוֹם פָּרָק ב'

השני, השעור וההצלחה.

בפרק הקודם הכרנו את משה חסא, טבח עקש במיוחד שיזע להכין רק דבר אחד – חביתות! משה התקבל לעבודה בשיכיה ובבית אבות, אך הניש לבחורים ולקשישים חביתות בבקר, בצהריים ובערב כשסרב לקבל בקרת ולגנון את התפריט, הוא פטר שוב ושוב ונשאר חצי שנה בבית ללא עבודה. בסופו של דבר, אשתו הציעה לו רעיון גאוני שיגרו לו להתגבר על העקשנות. האם משה יצליח להשתנות במקום העבודה החדש שלו? מיד תגלו.

מנהל בית היתומים קרא למשה ואמר לו בתקיפות: "משה, איפה הלב החם שלך? הילדים האלו זקוקים לתבשילים ביתיים ומגוונים. או שאתה מבשל מכל הלב, או שאתה עוזב ברגע זה."

משה, כרגיל, סרב לקבל בקרת: "מצטער, אבל אני לא סובל הערות!" ומיד ארז את חפציו ועזב.

כשחזר הביתה, אשתו הביטה בו בעצב ואמרה: "משה, זה כבר המקום השלישי שממנו אתה נזרק. אתה לא מבין שבבורא עולם מנער אותך? משמים קוראים לך לעשות שני, להפסיק עם הגאווה וללמד לקבל בקרת."

משה התעצבן וסרב להקשיב לדברי אשתו, וכך הוא ישב בבית חצי שנה שלמה בלי עבודה. השם שלו כבר יצא לשמצה בכל העיר כטבח שמכין רק חביתות ושאי אפשר להעיר לו מלה. כל מעסיק שהתקשר על מנת לקבל עליו המלצות מהמקומות הקודמים, קבל אזהרה: "תזהרו ממנו, הגאווה שלו מגיעה עד השמים."

לאחר חצי שנה של בדידות ומחסור, משה נשבר. הוא נגש לאשתו ואמר: "אשתי היקרה, אני כבר לא יכול לישב בבית יותר. מה אני יכול לעשות?"

אשתו חיכה ואמרה: "בעלי היקר, למה שלא תלמד להכין עוד דברים? שניצלים, ספגטי, עוף, ארז, תפוחי אדמה?"

"אבל אני יודע ואוהב להכין רק חביתות..." התעקש

להאזנה לספור בקו ילדים בדרך: חינו 1700-111-220 ובחרו את מספר הספור המופיע בענן שמעל הכותרת.

במחיר קטן אחד בלבד
פותחים את הקווים
לכל בני הבית!

שותפות בהחזקת הקו:
19 ₪ בלבד

כחול הכניס את בקו להרבה זכנו
להצטרפות חייגו:
1700-111-220

מספר הקו ללא פרסומות!

